

Κωνσταντίνος Μητσοτάκης

Ο Κωνσταντίνος Μητσοτάκης (*18 Οκτωβρίου 1918 – †29 Μαΐου 2017) γεννήθηκε στα Χανιά. Σπούδασε νομική, πολιτικές και οικονομικές επιστήμες στη Νομική Σχολή του πανεπιστημίου Αθηνών. Το 1941, πολέμησε ως Έφεδρος Ανθυπολοχαγός στη Μακεδονία εναντίον της γερμανικής εισβολής, ενώ την περίοδο της κατοχής συμμετείχε στην Αντίσταση κατά των κατακτητών. Για τη δράση του αυτή φυλακίστηκε και καταδικάστηκε δύο φορές σε θάνατο από τους Γερμανούς.

Το 1946 εξελέγη για πρώτη φορά βουλευτής με το Κόμμα των Φιλελευθέρων. Σε ηλικία 32 ετών, το 1951, ανέλαβε το χαρτοφυλάκιο του Υφυπουργού Οικονομικών επί κυβερνήσεως Σοφοκλή Βενιζέλου. Το 1961 υπήρξε ιδρυτικό μέλος της Ένωση Κέντρου, εξελέγη βουλευτής και συμμετείχε ενεργά στον «Ανένδοτο Αγώνα». Διετέλεσε Υπουργός Οικονομικών στις κυβερνήσεις του Γεωργίου Παπανδρέου (1963-1964). Διαδραμάτισε πρωταγωνιστικό ρόλο στα γεγονότα του Ιουλίου του 1965, τα λεγόμενα «Ιουλιανά». Στις 21 Απριλίου του 1967 συνελήφθη από τη δικτατορία των συνταγματαρχών. Τέθηκε σε κατ' οίκον περιορισμό και το 1968 μετέβη στο Παρίσι και συμμετείχε ενεργά στον αντιδικτατορικό αγώνα.

Το 1977 ίδρυσε το Κόμμα Νεοφιλελευθέρων. Το επόμενο έτος προσχώρησε στη Νέα Δημοκρατία. Την 1 Σεπτεμβρίου του 1984 η Κοινοβουλευτική Ομάδα της Νέας Δημοκρατίας τον εξέλεξε πρόεδρο του Κόμματος σε διαδοχή του Ευάγγελου Αβέρωφ. Παρέμεινε βουλευτής της ΝΔ μέχρι και το 2004.

Ο Κ. Μητσοτάκης ορκίστηκε πρωθυπουργός το 1990 μετά τη νίκη της ΝΔ. Κατά τη διάρκεια της θητείας του προώθησε οικονομικά φιλελεύθερες διαρθρωτικές αλλαγές με σκοπό τη μείωση του δημόσιου τομέα, απορρύθμιση της οικονομίας από διοικητικούς περιορισμούς, και ιδιωτικοποιήσεις. Η εξωτερική του πολιτική χαρακτηρίστηκε από την αναθέρμανση των σχέσεων με τις ΗΠΑ, τη διαχείριση της διάλυσης της Γιουγκοσλαβίας και τη σύναψη διπλωματικών σχέσεων με το Κράτος του Ισραήλ.